

kunstart det er mest hensigtsmæssigt at bygge for? Der har været sat store spørgsmålstegn ved, om det var korrekt, at det var skuespilkunsten, der skulle tilgodeses med et nybyggeri. Jeg må forstå, at ministeren vil arbejde videre uden at sikre sig, at grundlaget for beslutningen er gennemanalyseret.

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Sådan skulle mit svar faktisk ikke forstås. Det er jo sådan, at en tænkepause jo godt kan bruges til analyser. Jeg mener, det er vigtigt, at jeg gør mig nogle overvejelser, og at også forligspartierne eventuelt gør sig nogle overvejelser om, hvordan vi på ny får gennemtænkt de argumenter, der var i den seneste beslutning: at kunstarterne skulle være samlet.

Det er altså fortsat det, der ligger i forliget, men det behøver da ikke at være sådan til tid og evighed. Og jeg er da meget indstillet på, at vi kan se på det og få det gennemanalyseret og begrundet endnu en gang. Hvis begrundelsen så ikke står stærkt nok, så er det måske det, der skal være udgangspunktet for en ny beslutning.

Jeg skal dog gøre opmærksom på, at det, vi har foretaget os undervejs i de seneste år på Det Kongelige Teater, er jo, at vi har tilpasset Gamle Scene på Det Kongelige Teater til opera og ballet. Derfor er det vel stadig væk, og det er det jeg fastholder, et skuespilhus, der er på dagsordenen. Og det er det, der foreløbig er regeringens ambition at få gennemført på et tidspunkt, når vi har fået tænkt os om.

Margrete Auken (SF):

Det der med, at vi vil have Gamle Scene bygget om, tager jeg i næste spørgsmål.

Jeg vil her godt spørge ministeren om, hvad det er for et grundlag, der ligger. Det er jo ikke kun forligspartierne, der har kunnet tænke i den her tid.

Jeg har faktisk også kunnet gøre det, og jeg har faktisk spurgt ministeren, om jeg godt måtte se den generalplan, den udviklingsplan, der ligger for alle kunstarterne, og som ligger bag den store beslutning om at investere nærmest 1 mia. kr. i en ombygning. Og så har jeg fået tilsendt to sider. Jeg har ganske vist fået dem to gange, så der er fire sider, men det er de samme sider, og de er fra 1992. Det er, hvad jeg kunne få, og det har jeg fået fra ministeren, som har bedt om at få dem fra Det Kongelige Teaters bestyrelse.

Jeg vil gerne spørge: Foreligger der andet, som ministeren så ikke har sendt over til os, siden ministeren siger, at der ligger et stort, grundigt forarbejde? Eller er det det, han kalder et grundigt forarbejde?

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Ministeren har naturligvis sendt det frem, som der formelt foreligger. Udgangspunktet for begrundelsen om at bevare kunstarterne sammen er jo Det Kongelige Teaters historie i Danmark, dvs. en historisk begrundelse, og den har de fem forligspartier bag forliget om Det Kongelige Teater og den 4-års-aftale, der er nu, ikke haft grund til at anfægte.

Jeg har med det svar, jeg har givet fru Ester Larsen, sagt, at jeg gerne vil diskutere det her på ny. Jeg har i øvrigt også sagt til fru Margrete Auken undervejs, at jeg vil gerne diskutere et nyt beslutningsgrundlag. Men jeg mener ikke, at beslutningsgrundlaget er fjernet, og det er stadig væk ambitionen. Det er vel også det, der er omfattet af aftalen!

Men jeg ser frem til en diskussion af det her, og det er også derfor, jeg mener, at vi har brug for en tænkepause hver for sig. Tænkepausen kan bruges til at diskutere og evt. finde frem til et nyt beslutningsgrundlag. Det står fortsat fast, at Det Kongelige Teater mangler plads til skuespillet, mangler bedre forhold for skuespillet, sådan som situationen er i dag. Det tror jeg ikke nogen kan være ret uenige med mig i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 35

Margrete Auken (SF):

Så kan vi direkte i forlængelse af dette sidste gå videre og forstå, at ministeren stadig væk bliver fejlinformeret om, hvad det var, der skete i midten af 1980'erne med Gamle Scene. Jeg har set, at teaterchefen – men han siger nu så meget – har været ude flere gange både på skrift og mundligt og sige, at det var en stor ombygning, der blev lavet til ære for operaen.

På det møde, som blev holdt på Kunstakademiet, hvor ministeren som sædvanlig ikke kom, på trods af at han som sædvanlig var inviteret – der var heller ingen fra ministeriet – oplyste Niels Koppel, som var arkitekt på den ombygning, at der intet var i den opbygning, som var specielt for operaen. Det var alt sammen gene-